

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.392 van 1 juni 2017
in de zaak A. 215.843/IX-8638**

In zake : Marko RADELICKI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Buelens en Hind Riad
kantoor houdend te 1210 Brussel
Haachtsesteenweg 55
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Defensie, belast met Ambtenarenzaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacobowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 mei 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 13 maart 2015 van de voorzitter van het directiecomité a.i. van de federale overheidsdienst Personeel en Organisatie waarbij aan Marko Radelicki wordt geweigerd om zijn beroepservaring in de privésector te erkennen voor de berekening van zijn geldelijke anciënniteit.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 mei 2017.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Buelens, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Anthony Poppe, die tevens *loco* advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In oktober 2011 wordt een vacature bekendgemaakt voor Nederlandstalig contractueel assistent bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen of het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

3.2. Op 14 oktober 2011 stelt verzoeker zich kandidaat. Hij slaagt voor de selectie en is sedert 16 april 2012 tewerkgesteld als contractueel administratief assistent bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

3.3. Verzoeker dient op 12 maart 2014 een aanvraag in tot valorisatie van zijn vroegere beroepservaring die bijzonder nuttig is voor de functie.

3.4. Op 13 maart 2015 beslist de voorzitter van het directiecomité a.i. van de FOD P&O dat hij met toepassing van artikel 12, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 ‘betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt’ de vroegere beroepservaring van verzoeker niet kan erkennen voor de berekening van zijn geldelijke anciënniteit.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Ambtshalve exceptie

4.1. Ambtshalve rijst de vraag of de Raad van State rechtsmacht heeft om van het voorliggende geschil kennis te nemen nu blijkt dat partijen verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst en het geschil mogelijk betrekking heeft op de uitvoering van die arbeidsovereenkomst.

Op de terechtzitting is de partijen gevraagd hierover hun standpunt mee te delen.

4.2. Volgens verzoeker betreft het een beslissing van de voorzitter van het directiecomité a.i. van de federale overheidsdienst Personeel en Organisatie waarbij deze geen correcte toepassing maakt van het koninklijk besluit van 29 juni 1973 ‘houdende bezoldigingsregeling van het personeel van de federale overheidsdiensten’. Volgens hem is de Raad van State bijgevolg bevoegd om van het voorliggende beroep kennis te nemen.

4.3. De verwerende partij stelt daarentegen dat verzoeker verbonden is door een arbeidsovereenkomst en het voorwerp van het beroep – een betwisting met betrekking tot de geldelijke anciënniteit van verzoeker – de uitvoering van een arbeidsovereenkomst betreft, waarvan alleen de arbeidsrechtbank kennis mag nemen.

Beoordeling

5.1. Art. 14, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“Indien het geschil niet door de wet aan een ander rechtscollege wordt toegekend, doet de afdeling uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen:

1° van de onderscheiden administratieve overheden;
[...].”

5.2. Verzoeker is bij arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur sedert 16 april 2012 tewerkgesteld bij de verwerende partij. De bestreden beslissing betreft de beslissing van 13 maart 2015 van de voorzitter van het directiecomité a.i. van de federale overheidsdienst Personeel en Organisatie waarbij wordt geweigerd om verzoekers beroepservaring in de privésector in aanmerking te nemen voor de berekening van zijn geldelijke anciënniteit. Het geschil kadert aldus in de rechten en verplichtingen die uit die arbeidsovereenkomst voortvloeien en heeft met andere woorden betrekking op de uitvoering van die arbeidsovereenkomst.

5.3. Krachtens artikel 578, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek zijn de arbeidsgerechten in beginsel bevoegd om kennis te nemen van de geschillen in verband met de arbeidsovereenkomsten.

Deze bevoegdheid van de arbeidsgerechten staat eraan in de weg dat de Raad van State op grond van de algemene vernietigingsbevoegdheid die hij put uit het hiervóór aangehaalde artikel 14, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, uitspraak zou doen over het voorliggende geschil.

5.4. Eenmaal een arbeidsovereenkomst is gesloten, dienen geschillen omtrent de uitvoering, interpretatie en ontbinding van die overeenkomst door de justitiële rechter te worden beslecht. Indien de Raad van State zou aannemen dat

hij rechtsmacht heeft om kennis te nemen van de bestreden beslissing omdat ze een “eenzijdige administratieve rechtshandeling” is, zou hij zich de bevoegdheid aanmatigen om uitspraak te doen over een geschil inzake de rechten en plichten die voortvloeien uit de uitvoering van een arbeidsovereenkomst en aldus artikel 144 van de Grondwet schenden. Hieruit volgt dat de bestreden beslissing, wat de rechtsmacht van de Raad van State betreft – anders dan verzoeker het ziet – niet kan worden afgesplitst van die arbeidsovereenkomst.

5.5. De conclusie is dat de Raad van State geen rechtsmacht heeft. Het beroep moet dienvolgens worden verworpen.

V. Kosten

6. Bij de kennisgeving van de bestreden beslissing werd door de verwerende partij aan verzoeker meegedeeld dat hij hiertegen een beroep tot nietigverklaring of een vordering tot schorsing kon indienen bij de Raad van State. Aldus werd verzoeker verkeerd voorgelicht over de instantie waarbij hij een jurisdictioneel beroep kon instellen.

Het komt dan ook gepast voor de kosten met inbegrip van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, ten bedrage van 700 euro bij de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 juni 2017,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren